

dinge, at Grunden til, at han og hans Meningsfæller vare gaaede fra den foreløbige Aftale i Afdelingen, var den, at der var kommet et nyt Moment, og dette nye Moment var, at der ikke endnu er kommet nye Oplysninger. Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (C. Ravn) rettede en Forespørgsel til den ærede Ordfører og ogsaa til andre Medlemmer angaaende nogle vilde Rytter, der verserede om, hvad der er sket paa Valgdagen i Storehedinge, og han opfordrede til at fremkomme med faktiske Oplysninger i saa Henseende. Jeg vil derfor tillade mig at fremkomme med saadanne Oplysninger, som maaste kunne føre til, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds kunde gaa tilbage til Slettalet. Det, som for mig er Hovedsagen ved Valget i Storehedinge, er, at paa Valgdagen er en Forespørger dernebleven arresteret. Naar Valgloven har fastsat, at ikke alene Vælgere i Kredsen, men samtlige Tilstedeværende kunne rette Forespørgsler til Kandidaten, saa er det klart, at deri ligger, at Valgloven vil værne om, at Valgkandidatens Stilling til de forskjellige Spørgsmaal kan blive saa klart belyst, som det paa nogen Maade er muligt. Men hvad er der sket i Storehedinge? Der er en Forespørger bleven arresteret. Det har Afdelingen troet, at der maa nedlægges Indsigelse imod. Man vil have den Sag undersøgt nøie, for at det ikke skal blive til Praxis her i Landet, at man kan arrestere ubehagelige Forespørgere under en Valghandling. Dersom det under de nuværende politiske Forhold blev gjort til Praxis, at naar man ikke synes om en Forespørgsel, kan man uden videre arrestere Forespørgeren, saa kunde man fuldstændig berøve Valget den Interesse, det i Virkeligheden skulde have. Derigjennem vilde man kunne have Herredømmet over, at Kandidatens Stilling blev fuldstændig ubelyst. Ja, vil man sige, men selvfølgelig maa man have Leilighed til at arrestere nogle Personer, Leilighed til at arrestere Personer, som træde frem paa en saadan Maade, at de foraarsage Oplob eller Sligt. Men var det Tilfældet i Storehedinge? Nei, det var slet ikke Tilfældet. Hvad er det, der er sket i Storehedinge? Der er sket det, at en Kjøbenhavns Høiremand, som er kjendt i vide Kredse, som har arbejdet i forskjellige Interesser, som er kjendt, jeg havde nær sagt over hele Landet, er optraadt paa Valgtribunen og har rettet et Spørgsmaal til Hs. Excellence Kultusministeren. Han havde en særlig Anledning til at rette dette Spørgsmaal til ham. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at der paa de fleste Valgtribuner blev stillet det

Spørgsmaal til Kandidaten, hvorledes han stiller sig overfor den offentlige Prostitution. Jeg mener, at der var særlig Anledning til at fremsætte dette Spørgsmaal i Storehedinge, ikke alene fordi det var Landets højeste Kirkeembedsmand, der her stillede sig til Valg, men fordi denne Kandidat et Par Dage i Forveien havde udtalt sig saaledes: „Hvorledes er det muligt, at Folk, som bekynde sig til Kristendommen, og som holde paa Egtetabet, kunne alliere sig med dem, som gjøre Nar ad alt Saadant og helst se det spartet over Ende?“ Den omtalte Mand træder saa frem paa Valgtribunen og retter følgende Spørgsmaal til Kultusministeren: „Jeg vil tillade mig at spørge den danske Folketings „Primas“, Danmarks Kultusminister, den Mand, som staar i Spidsen for Præster og Lærere her i Landet, om det ikke er at gjøre Nar ad Egtetabet, om det ikke er (Den midlertidige Formand ringer), om det ikke er.“

Den midlertidige Formand (Berg):

Jeg tror, at det er at gaa for meget i Enkelthederne under Forhandlingen om et Valg at gjentage Forespørgsler, med Hensyn til hvilke der ikke er reist Klage til Thinget.

Dønergaard:

Jeg skal rette mig efter den høitærede Formands Paamindelse og ikke komme ind paa dette; men hvad jeg tror, at Thinget har en Forpligtelse til, er at værges Forespørgere, som rette Spørgsmaal af en saa almindelig Natur, at værges imod, at det skal blive Praxis her i Landet, at en Politimester uden videre kan arrestere en Forespørger. Jeg tror, at der er et Hensyn, som Folkethinget nødvendig maa tage, og det er, at dette Spørgsmaal er ikke alene et personligt Spørgsmaal vedrørende Kultusministeren, men et Spørgsmaal, som angaar hele Landet. Derfor er det den lovgivende Forsamlings Sag at sørge for, at vi faae fuld Klarhed ved dette Spørgsmaal. Det er Noget, vi skulde den offentlige Mening i Landet, at Kultusministeren giver Svar paa den Forespørgsel, som bliver rettet til ham, og naar han ikke gav Svar derpaa den Dag, og det eneste Svar, der blev givet, var, at den Mand, der fremsatte Forespørgselen, maatte sidde 48 Timer paa Stationen, endstjøndt man godt kjendte ham, og vidste, at han var Ingemann-Peterfen fra Kjøbenhavn, have vi her i Folkethinget overfor den offentlige Mening og den kristelige Moral den Forpligtelse at faae dette Forhold undersøgt, og dette Forhold sætter jeg i bestemt Forbindelse med Valgets Godtjendelse. Af Hen-